

Quest. V. Quo sensu (Isa. 18, 2) de rege *Ethiopie* dicatur: *Mittit in mare legatos in vasis papagi*. An mare papracis navibus trahetur, aut traxi potest? *Ibid.*
 Quest. VI. Quo sensu (Isa. 19, 2) dicatur: *Concurre facias Egypcius regnum aduersus regnum, cum tamquam Egypcius non sit nisi unicum regnum?* *Ibid.*
 Quest. VII. Num verisimile sit, quod Deus (Isa. 20, 2) Isaianus jussiter, exultis vestibus nudis incedere, et an mandatum hoc, quod predictice repugnare videtur, possit esse divinum? *Ibid.*
 Quest. VIII. Quomodo dictum Isaiae (cap. 25, v. 17): *Pot 70 annos reducit Dominus Tyrum ad mercedes suas*, concordet cum effato Ezechielis (cap. 26, v. 14) *Tu dicens: Non adsciscabis ultra. Et (v. 21): Non incineris ultra in sepiuntur: An haec verba Ezechielis non contradicunt verbis Isaiae modo citatis?* *Ibid.*
 Quest. IX. Quo sensu Isaiae dicit (cap. 55, v. 7): *Angeli pacis amar lobant, cum tamen in celo neque lucis, neque dolor locum habeat?* *Ibid.*
 Quest. X. Quid sentiendum de expositione verborum Isaiae (cap. 40, v. 5, 4 et 5) dicens: *Vox clamantis in deserto, proclame via Domini, etc.* Quid, inquires, sentiendum est visione hujus loci, quam auctor famosus libri *Horus dicti* afferat? *Ibid.*
 Quest. XI. Quomodo illud (Isa. 45, 15): *Ipsa (nempe Cyrus) adficiat civitatem meam*, quomodo, inquires, hic textus explicatur; cum tamen (2 Esdra 2, 8) Nehemias anno vigesimo Artexerxes Longimanus, adeoque primus post mortem Cyri, licentiam edidit, candi Jerusalem imperavit? *Ibid.*
 Quest. XII. Quomodo Isaiae (cap. 52, v. 4) his verbis: *Consurge.... Jeruzalem, civitas Sancti: quia non adfici ultra ut pertransiret per te incircuncis et immundus, quomodo, inquis, Isaiae, his verbis prediceret, potuerit, soluta captivitate Babylonica per Jerosolymam non amplius pertransitum incircuncis et immundus, cum tamen etiam post redditum Iudeorum ex illa captivitate multa passa si Jerosolyma ab Antiocho, Tito, et gentibus incircuncis?* *Ibid.*
 Quest. XIII. An verba illa (Isa. 55, 2, etc.): *Non est species ei neque decor; et vidimus eum, et non erat aspectus..... despectus et novissimum virorum, virum dolorum, etc.*, intelligenda sint de Christo patiente, vel potius (ut Iudei recentiores contendunt) de gente Iudaica, in statu hodiernæ humiliations et afflictions constitutâ? *Ibid.*
 Cap. II. — De Jeremias. *Ibid.*

Quest. I. Num verisimile sit, quod Jeremias (ut cap. 1, 5, dicitur), *antequam exierit de vobis, sanctificatus* fuit; cum tamen diei nativitatis sue malexiderit (cap. 20, 14 et seq.) exclamans: *Maledixit Deus, in quo habet sanctificatus nascitur?* *Ibid.*
 Quest. II. An ex illis verbis (Jerem. 7, 22): *Non sum locutus cum patribus vestris, et non praecepisti eis in die quod eduxi eos de terra Egypti, de serbo holocatotum et victimarum, an, inquires, D. de Voltaire inde recte probet, Hebreos in deserto nullum Deo publicum cultum exhibuisse?* *Ibid.*
 Quest. III. Quomodo illud (Jerem. 20, 7): *Seducisti me, Domine, et seductus sum, intelligendum sit?* *Ibid.*
 Quest. IV. Quomodo verba illa (Jerem. 22, 10): *Nolite fere mortuum, neque lugere super eum sicut, cum illis verbis (Eccl. 22, 10): Sipra mortuum plora, deinceps enim tua ejs, concilianda sint?* *Ibid.*
 Quest. V. Quomodo illa (Jerem. 32, 10) de rege Joakin predictio: *Sepulturam asini sepelitur, patre fractus et projectus extra portas Jeruzalem, concilietur cum narratione (Reg. 24, 6), ubi legimus, hunc regem dormivisse cum patribus suis; aut cum verbis (2 Paralip. 56, 6) ubi narratur, eundem rictum ceteris dicitur fuisse Babylonem? Quomodo tam diverse narrations inter se conciliantur?* *Ibid.*
 Quest. VI. Quomodo Jeremias (cap. 22, v. 50) Iech-

niam virum sterilem appellare potuerit his verbis: *Scribe virum istum sterilem, cum tamen Esdras (L. 4 Paral. cap. 3, v. 17 et 18) octo filios Jechonia recognoscet?* *Ibid.*
 Quest. VII. Quomodo explicetur illud Jerem. 27, 27: *Omnis gentes servient Nabuchodonosor, et filio ejus, et filio filii ejus; cum tamen Nabuchodonosoris filio, id est, Baldassari, nullus hujus filius, sed (Dan. 5, 31) Darus Medus successerit?* *Ibid.*
 Quest. VIII. An Jeremias fuerit predictor patris sui, et Jerosolymam in potestatem Assyriorum tradidit? *Ibid.*
 Quest. IX. Quoniam illud (Jerem. 34, 5) de rege Sede ià prolatum: *Comprehensione caperis... et nesciis illi oculos regis Babylonis videbunt... et Babylonem intrabis*, concorditer cum valicio Ezechiel, 12, 15, ubi de re Sede dicitur: *Et educam eam in Babylonem in terram Chaldaeorum; et ipsam non videbit, quoniam morietur.* Si enim Sede vacans adactus est Babyloniam, viditque regem Babylonis, quoniam terram Chaldaeorum potius non videbat? *Ibid.*
 Quest. X. Quomodo illud vaticinum (Jerem. 56, 50): *Non erit ex eo (i.e., ex Joakin rege) qui sedeat super solium David, cum illo effato (Reg. 4, 2 et 6): Dormiri Joakin cum patribus suis, et regnari Joakin filius ejus pro eo, concedat?* *Ibid.*
 Quest. XI. An Jeremias cum Baruch (Jerem. 45, 3, 8) Iudeos illos, qui contra prohibitionem Domini (Jerem. 42, 18) ex Iudea in Egyptum secesserunt, licet comitatus sit? *Ibid.*
 Quest. XII. Cur (Jerem. 46, 16) loco Nabuchodonosoris vox columba ponatur: *Reverentur a facie gladii columbarum, i.e., gladi Nabuchodonosoris et Chaldeorum; cum tamen nulla sit mitis columba similudo cum tam formidando rege et gente?* *Ibid.*
 Quest. XIII. Cur Jerem. 51, 26, de Babylon dicatur: *Degener facies mare ejus et vobis venia eis;* cum tamen urbs Babylon non mari, sed Euphrati adiacenter, a mari verò nollet fieri decessit? *Ibid.*
 Quest. XIV. An prefatio in Threnos, sed lamentationes Jeremias Canonica sit? *Ibid.*
 Quest. XV. An liber Iacob libris canonicos S. Scripturae merito aequaliter? *Ibid.*
 Cap. III. — De Ezechiele. *Ibid.*
 Quest. I. Quomodo illud (Ezech. 4, 14): *Animalia ibant et reverberabantur, in similitudinem fuliginis coruscant, cum illo (Ezech. 1, 9 et 17): Non reverberabuntur, cum incidet conciliandum sit?* *Ibid.*
 Quest. II. An D. de Voltaire ex illo loco (Ezech. 5, 1, 4), ubi Prophetia Iacobis devarior jesus sentit illum in ore sua, mel dulcem, merito captaverit occasione Propheta tanquam amentes traducit? *Ibid.*
 Quest. III. Quid sentiendum de Voltaire, qui narrationem (Ezech. 4, 9) de situ recubantis Ezechielis Prophetie deridens habet. *Ibid.*
 Quest. IV. An creditur sit, quod Deus (Ezech. 4, 12 et 15) Ezechielis praecepit, ut ex stercore humano, aut bovinio paucum conficit, et comedat? *Ibid.*
 Quest. V. Quomodo illud (Ezech. 18, 20): *Filius non portabit iniuriam patris, et pater non portabit iniuriam filii, conciliari possit cum illo (Deut. 5, 9): Ubi Deus annulat, reddens iniuriam patrum super filios in tertiam et quartam generationem dicuntur?* *Ibid.*
 Quest. VI. An his verbis (Ezech. 20, 25): *Ergo et ego dedi eis precepta non bona, etc.*, sanctitatis legis Mosaicæ in dubium vocetur, prout Tindalus et Voltaire, ad hanc locum animaduertunt? *Ibid.*
 Quest. VII. Quomodo propheta Ezechiel (cap. 25) sub parabolâ duorum metrictorum describens fornicationem, i.e., idolatriam tam Samariae, quam Jerusalæ, a criminatione Voltaire vindicandus sit. *Ibid.*
 Capit. IV. — De Daniel. *Ibid.*
 Quest. I. Quomodo confundenda assertio Porphyrii, Spinosa, aliorumque incredulorum contendentium prophetiam Daniels de quatuor monachis sibi scripsisse? *Ibid.*

sedentibus (Dan. cap. 2) primum confictam esse tempore intermedio quod ab Antiocho usque ad Jesum Christum effixit? *Ibid.*
 Quest. II. An Nabuchodonosor (Dan. cap. IV) verè in bovem mutatus sit? *Ibid.*
 Quest. III. An lepidi sonet, dum (Dan. 4, 5) rex Nabuchodonosor Danihel vocat collegam suum? *Ibid.*
 Quest. IV. Quomodo Nabuchodonosor (Dan. 4, 27) se jactare potuerit tanquam Babylonis fundatorem, dicens: *Nonne haec est Babylon civitas magna, quam ego adificavi?* cum tamen notum sit Nemrodum Babylonem molitus esse? *Ibid.*
 Quest. V. Quomodo (Dan. 6, 16, 24) dici possit, Danihel una duxata nocte in lacu leonum fuisse; cum tamen (Dan. 14, 39) legatur usque ad diem septimum ibi fuisse? *Ibid.*
 Quest. VI. Quomodo Daniel (cap. 8, 2) dico potuerit: *Cum essem in Suso Castro; cum tamen Suso in historiâ etiam profana describantur tanquam urbs magna, et metropolis Susiana regionis?* *Ibid.*
 Quest. VII. I. An ex 70 hebdomabus Daniels (Dan. 9, 22, etc.) contra Iudeos invictè demonstrari possit, quod Messias iam venerit? 2. An per abominationem desolationis loc. cit. intelligenda sit desolatio Iudeorum sub Antiocho Epiphani, vel desolatio universalis in fine mundi? *Ibid.*
 Quest. VIII. Quomodo Daniels anno tertio Cyri (Dan. 10, 1) aliud revelari potuerit: *Anno tertio Cyri regis Persarum revelatum est Danielis; cum tamen primo anno ejusdem regis Daniel obierit, iuxta illud (Dan. 1, 21): Fuit euuen Daniel usque ad annum primi Cyri regis. Quomodo ista combinatur?* *Ibid.*
 Quest. IX. An additamente Daniels habeant auctoritatem canonicas? *Ibid.*
 Quest. X. An historia Susanna ab aliquo grecio nomine sit confita, ob idiotismos grecos in illa historia contineat? *Ibid.*
 Quest. XI. An verisimile sit, quod Joakin muritus Susannæ in captivitate Babylonica a deo dives et conspicuus fucit, ut amplius aedes habuerit, ut (Dan. cap. 15) dicitur? 2. Aut quod rex Babylonius captivus Iudeis permisit ergere tribunal, et iudicium sanguinis in Susannam exercere? *Ibid.*
 Quest. XII. Quomodo illud Scriptura effatum (Dan. 15, 45), *Quicquid dominus spiritum sanctum pueri junioris, cuius nonne Daniel, cum illo senus dicto ad Danieliem (Dan. 15, 50): Tibi Deus dedit honorem sancteatis, concordet?* *Ibid.*
 Quest. XIII. An verisimile sit, Prophetam Habacuc (Dan. 14, 53, 59) capitul. capituli sui portatum fuisse ab Angelo Domini ex Iudea in Babylonem ad afferendum prandium Daniels in lacu leonum detinere? *Ibid.*
 Quest. XIV. An Habacuc ferens prandium Daniels in lacu leonum detinet, fuit enim cum Habacuc uno è diuinorum minoribus Prophetis? *Ibid.*
 Sect. III. — De 12 Prophetis minoribus. *Ibid.*
 Quest. I. An Spinosa prophetiam Osce in nostris Bibliis extantem jure censet esse multilat et mancam; cum hic propterea per totum prophetandum plura hanc dubius ediditer vaticinia, quam que in nostris Bibliis extant? *Ibid.*
 Quest. II. An mandatum Dei Osce datum (cap. 1, v. 2): *Sume tibi uxorem fornicationum et fac tibi filios fornicationum*, sit verisimile, aut Deo dignum? *Ibid.*
 Quest. III. An incredibiliter negent, Osca his verbis (cap. 11, v. 1): *Ex Egypto vocavi filium meum; de reditu Christi pueri ex Egypto vaticinatum esse?* *Ibid.*
 Quest. IV. An ex illis verbis (Osce 14, 1): *Pereat Samaria, quoniam ad earundimentum concavit Deum suum; in gladio perire, parvum coram edicatur, et facte ejus scindatur, scriptor de spiritu Iudeisim recte concludat, Osca à diabolo inspiratum haec scripsisse?* *Ibid.*

Cap. II. — De Joele. *Ibid.*
 Quest. I. Quomodo illud Joele. Judeos ad penitentiam adhortantis (Joe 2, 14): *Quis scit, si (Deus) convertatur et ignorat?* concordet cum verbis Ezechielei (Ezech. 18, 21): *Si impunis egit penitentiam... vita vives et non morieris, ubi veniam verè penitentibus non dubitantes, sed absolute promittitur?* *Ibid.*
 Quest. II. Quid sentiendum de interpretatione, quâ auctor libri *Horus dicti* caput 2 Joele a versu 58 usque ad finem ejusdem capitis exponit? *Ibid.*
 Quest. III. *An validus Josephat* (Joe. 3, 2 et 12): sit certus et determinatus aliquis locus, vel tantum significet locum judicii a Domino instituendi, quicunque demum ille erit? *Ibid.*
 Quest. IV. Utrum in valle Josaphat, que adiacet monti Oliveti prope Jerusalem, futurum sit extremum iudicium? *Ibid.*
 Quest. V. An verisimile sit, quod illa vallis Josaphat multitudinem omnium iudicandorum capere possit? *Ibid.*
 Cap. III. — De Amos. *Ibid.*
 Quest. I. Quid sentiendum de interpretatione verborum Prophete Amos (cap. 9, 14) quam auctor libri *Horus dicti* assertum sentit? *Ibid.*
 Quest. II. Quo sensu et sacrificium obtulisti in deserto quadriginta annis, domus Israel? h. e., non obtulisti, cum tamen negari non possit, in deserto ab Israhelis Domina oblatâ fuisse sacrificia? *Ibid.*
 Quest. III. Quomodo Amos (cap. 7, 14) salva veritate dicere potuerit: *Non sum Propheta, cum maxima pars deinceps regis Daniel obierit, iuxta illud (Amos 1, 21): Fuit euuen Daniel usque ad annum primi Cyri regis. Quomodo ista combinatur?* *Ibid.*
 Quest. IV. Utrum in valle Josaphat, que adiuncta Daniels habeant auctoritatem canonicas? *Ibid.*
 Quest. V. Quid de expositione verborum Prophete Amos (cap. 9, 14) quam auctor libri *Horus dicti* assertum sentit? *Ibid.*
 Cap. IV. — De Abdia. *Ibid.*
 Quest. I. Quo sensu sit, quod Abdias (verso 20) his verbis: *Et transiugis Jerusalem, quae in Bosphoro est, posse sit Abdias Auster, significari voluerit? Quis sit illa Bosphorus? Ubi illa civitates Austræ?* *Ibid.*
 Cap. V. — De Joná. *Ibid.*
 Quest. I. Quid de expositione verborum Prophete Amos (cap. 9, 14) quam auctor libri *Horus dicti* assertum sentit? *Ibid.*
 Cap. IV. — De Abdia. *Ibid.*
 Quest. I. Quo sensu sit, quod Abdias (verso 20) his verbis: *Et transiugis Jerusalem, quae in Bosphoro est, posse sit Abdias Auster, significari voluerit? Quis sit illa Bosphorus? Ubi illa civitates Austræ?* *Ibid.*
 Quest. II. Quo sensu sit, quod Abdias (verso 20) his verbis: *Et transiugis Tharsis a facie Domini, intelligentiam sit, cum Jonas tanquam Propheta unicus sciatur. Deum esse ubique, adeoque neminem a facie Domini fugere posse?* *Ibid.*
 Quest. III. 1. Qualis fuerit illa piscis tam grandis (Jon. 2, 1 et 11), ut Jonah deglutiatur, ac postea emoveretur in aridam? 2. An verisimile sit, quod piscis tam grandis a deo littori appropinquaverit ut hominem in aridam emovere potuerit? *Ibid.*
 Quest. III. 1. An verisimile sit, quod celi venter earundimentum Jonah instar aliorum ciborum non consumpsit? 2. Quo respirationem et aeris frigiditatem eidem permisit? 3. Quod nitore et factore suo oldissimo cum non examinari? 4. Quod non vita tantum, sed et mentis compotem reliquerit, ita ut is in hoc incommodissimo carcere insigne et pium Deo carmen (Jon. 2, 11) ecceperit? *Ibid.*
 Quest. IV. Car ad evitandas modo recensitas difficitates non dicatur, Jonah in ventre ceti mortuus sed post triduum denou ad vitam resuscitatui fuisse? *Ibid.*
 Quest. V. An verisimile sit, quod gentilis rex Nimirum, et moribus corruptissimus ad adventum Jonah hominis exteri, peregrini, et alieni religiosi statim se cum toto populo (vide Jon. cap. 3, 5) ad penitentiam converterit? *Ibid.*
 Quest. VI. Quomodo venias illius propheticæ (Jon. 5, 4): *Adhuc quadragesima dies, et Ninive subvertetur, salva consolare valeat; et si Deus (ibidem, v. 10) eidem civitati pepercit?* *Ibid.*
 Quest. VII. Quomodo conservatio urbis Ninive ob Ninivitarum penitentiam a Deo induita, concordet cum propheta Tobie morientis, interitem Ninive (Tob. 14, 15) absolute predecidentis? *Ibid.*

- Cap. VI. De Michæa. 805
 Quest. I. An Michæas (cap. 2, v. 11) dicens: *Utinam non esset vir habens spiritum, et mendacium potius loquerer, dignum Prophœtæ dictum protulerit?* *Ibid.*
 Quæst. II. Quomodo Michæas, Jeremias, Amos, etc. solvendam decem tribum captivitatem preannuntiæ potuerint; cum tamen nullus legamus, decem tribus in suas sedes ampliis restitus fuisse? *Ibid.*
 Quæst. III. Quomodo (1 Mach. 1, 1) Alexander M., qui erat natione Graecus, dici possit *egressus de terra Cœlium*, quæ juxta Num. 24, 24, est Italia? *Ibid.*
 Quæst. IV. Quo sensi (1 Mach. 1) dici possit, quod Alexander Philippi Macedo... primus regnaret in Græcia; cum tamen ante ipsum, ejusque patrem Philipponum multi principes et reges in Græcia regnarent? *Ibid.*
 Quæst. V. Quomodo (1 Mach. 1, 1) Alexander M., in ultimo morbo ministeriis suis regnum diviserit, cum adhuc viveret; cum tamen contrarium testentur Q. Curtius et alii affirmantes, ministros regios primum post Alexandri mortem regnum inter se paritos fuisse? *Ibid.*
 Quæst. VI. Quomodo Antiochus Epiphanes (1 Mach. 1, 57) ponebat in templo *sedificare idolum desolationis*, quod iuxta prophetam Danielis (Dan. 9, 27) primum in fine mundi in templo ponetur, ut Christus (Math. 24, 15) declararet? *Ibid.*
 Quæst. VII. Quomodo Iher 1 Mach. cum libro 2, et hic secundu[m] ipso concordans sit in narratione mortis Antiochii Epiphanis? *Ibid.*
 Quæst. VIII. An, quod (1 Mach. 6, 57) de elephan[t]i in exercitu Antiochii Eupatorius narratur verisimile sit? *Ibid.*
 Quæst. IX. Quomodo auctor libri 1 Mach. dicere potuerit (1 Mach. 8, 16), Romanos *committere uni homini magistratum suum per singulos annos*; cum tamen omnibus notum sit, duos quotannis Romæ consules fuisse creatos? *Ibid.*
 Quæst. X. Quomodo auctor libri 1 Mach. (c. 8, v. 7) dicere potuerit, Antiochionum Romanis *vixim capti[us] esse*; cum nemo prolanorum historicorum hujus capti[us] meminerit? *Ibid.*
 Quæst. XI. Quomodo Romani (1 Mach. 8, 3), regiom Indorum et Medorum potuerint regi Pergamorū Eumeni dona dare; cum tamen Romanī neque Media, neque India imperaverint? *Ibid.*
 Quæst. XII. An ex Aggeo scilicet (cap. 2, v. 7, 8 et 10) de brevi venturo Desiderato cunctis gentibus, solidè contra Iudeos ostendit possit, Messiam jam venire? *Ibid.*
 Cap. XI. — De Aggeo. 812
 Quæst. I. Quomodo Aggeus (cap. 2, v. 7) dicere potuerit: *Aduite modicum est, et venit Desideratus cunctis gentibus*; cum tamen ab anno 2 Domus Hystaspis, haec prophœta facta est, usque ad Christi adventum fluxerit anni plusquam quinque? *Ibid.*
 Quæst. II. An ex Aggeo scilicet (cap. 2, v. 7, 8 et 10) de brevi venturo Desiderato cunctis gentibus, solidè contra Iudeos ostendit possit, Messiam jam venire? *Ibid.*
 Cap. XII. — De Zacharia. 814
 Quæst. I. Quid sensu Zacharias (cap. 12, v. 2) prædicter: *Sed et Iuda erit in obdicatione contra Jerusælam*. Quomodo aut quæ occasione tribus Iuda Jerusalym obediunt? *Ibid.*
 Quæst. II. Quid sententiam de expositionibus, quibus auctor libri *Horus* dicit quedam vaticinia Zacharie exponit? 815
 Cap. XIII. — De Malachia. 816
 Quæst. I. Quomodo Malachias in tempore presenti dicere potuerit (cap. 4, v. 11): *In omni loco scribatur nomini meo oblatio munda*, i.e., ut Catholicoli volunt, sacrificium missæ; cum hoc nonnisi post quadragesima et plures annos post hanc prophœtiam à Christo in ultima cœna institutum fuerit? *Ibid.*
 Quæst. II. An ex citato loco Malachie (cap. 4, v. 11) contra Judeos et Acatolicos efficiatur probari possit, quod in N. T. detur verum ac proprium sacramentum? 817
 Quæst. III. An ex illis verbis (Malah. 4, 5 et 6): *Ecco ego mitam eob[us] Eliam propostam, etc.*, solidè probatur, quod Elias, qui (Reg. 2, 11) *ascendit per turbinem in colum*, ante diem extremi iudicii venturus sit? *Ibid.*
 Sect. IV. — De duabus libris Machabæorum. 819
 Cap. I. — De libro 1 Machabæorum. 821

- Quæst. I. An duo primi Machabæorum libri ab Ecclesiæ catholice in Canonem divinorum librorum merito adiunssi sint? *Ibid.*
 Quæst. II. Quomodo (1 Mach. 1, 1) dici possit, quod Alexander Philippi Macedo... primus regnaret in Græcia; cum tamen ante ipsum, ejusque patrem Philipponum multi principes et reges in Græcia regnarent? *Ibid.*
 Quæst. III. Num hec quatuor Evangelia corruptæ, vel interpolata ad nos pervenerint? *Ibid.*
 Quæst. IV. An historia evangelica, propter successionem longi temporis à Christo in terris ambiguum usque ad nos, nihil de sua certitudine amiserit? *Ibid.*
 Quæst. V. Unde sciamus, quod ex variis et multis, et quæ ab exordio Ecclesiæ in lucem prodierit, Evangelis non quatuor genuina, et Deo dictante conscripta sint? *Ibid.*
 Quæst. VI. An omnes partes nostrorum quatuor Evangeliorum canonica sunt? *Ibid.*
 Quæst. VII. Cur S. Augustinus dicit, unicum esse Evangelium, cum tamen quatuor sint? *Ibid.*
 Quæst. VIII. Cur Evangeliste in modo et ordine narrandi tantoper inter se discrepant, et non raro narret unus, quod reliqui facient? Item an haec scripta diversitas Evangelistarum scripta non reddita suspecta de falsitate? *Ibid.*
 Quæst. IX. Quid idiomatica, seu quæ lingua sum quisque Evangelistarum Evangelium conscripsit? *Ibid.*
 Quæst. X. An autographum (seu originaliter scriptum) S. Marci Evangelium Venetiis etiamnum extet, et an autographa reliquorum trium Evangelistarum aliqui etiamnum extant? *Ibid.*
 Sect. II. — De Divinitate Christi, ex Evangelio demonstrata. 860
 Quæst. I. An historia evangelica de vita gestis Christi Domini sit moraliter certa, ut adeo eam nequid propter in dubium vocare possit? 861
 Quæst. II. An, aut cui scriptores ethnici et Judei de historia evangelica, et presertim de vita gestis Christi Domini sileant? 864
 Quæst. III. An demonstrata veritate historie evangelica, partier demonstrari possit, Christum esse verum Deum? 869
 Quæst. IV. An divinitas Christi etiam ex ejusdem miraculis demonstrari possit? 875
 Sect. III. — De miraculis Christi in evangelio recentatis. 877
 Caput. I. — De miraculo in genere. *Ibid.*
 Quæst. I. Quid sit miraculum? *Ibid.*
 Quæst. II. Quotupliciter generis miracula sint? 879
 Quæst. III. An possibile sit miraculum stricte taliter? 881
 Quæst. IV. An unquam satis certi esse possumus, aliud miraculum dari, aut datum fuisse? 883
 Quæst. V. An et quomodo vera miracula à falsis discerni possint? 887
 Quæst. VI. An miracula vim probandi habeant in materia religiosis? 889
 Cap. II. — De miraculis Christi universæ spectatis. *Ibid.*
 Quæst. VII. An Christus miracula patravit? *Ibid.*
 Quæst. VIII. An Christus mira, que in Evangelio narrantur, arte magica, sive ope demonis patravit, prout Judei, Celsius, Julianus Apostata, atque impieatis heresi blasphemant? *Ibid.*
 Quæst. IX. An Christus ope ineffabilis Dei nominis ex templo Jerosolymitano abiit, miracula fecerit? 890
 Quæst. X. An miracula Christi fuerint effectus naturales sui temperamenti, aut sua imaginatricis virtutis, et fortis imaginantis, etc.? 891
 Quæst. XI. An inter miracula Christi, et prodigia ad tunib[us] archidiocesis Parisiensis, Paris dicit, probata; aut inter historiam evangelicam miraculorum Christi, et historiam Vampirorum, instituti patratis possit? *Ibid.*
 Quæst. XII. An inter miracula Christi, et prodigia Apollonii Thyanæi, aut miraculosam sanationem.

- Quæst. II. An sancta quatuor Evangelia iis auctoribus tribui debent, quorum nominibus sunt inscripta, et an eadem iam à primis Ecclesiæ temporibus apud Christianos divinam auctoritatem habuerint? *Ibid.*
 Quæst. III. An Christus miracula in divinitatis sue et divine sue doctrina confirmationem patravit? 895
 Quæst. XIV. Cur Judei miracula Christi videntes, et Romani, sive gentiles ea audientes, in Christum non credelerint? Item cum ipsi domines, Christum verum Deum esse, ex miraculis Christi clare non cognoverint? *Ibid.*
 Quæst. XV. Cur Christus, sive miracula, et quidem in confirmationem sue nova religionis patravit, ea toutes, et quandoque etiam cum minis prohibuerit publicari? 898
 Quæst. XVI. An aut cui scriptores ethnici de miraculis Christi sileant? 899
 Quæst. XVII. An miracula Christi ab Evangelistis enarrata, in sensu historicæ et litteral, vel tantum in sensu allegoricæ, symbolico, aut propheticæ intelligi debeat? *Ibid.*
 Cap. III. — De miraculis Christi sigillatim spectatis. 901
 Quæst. XVIII. Quomodo refutanda incredulorum dilectorum, quibus primum Christi miraculum, convertentis aquam in vinum in nuptiis Cana Galileæ (Joan. 2) impugnant? *Ibid.*
 Quæst. XIX. Quid Woolstoni miraculosam paratiticariationem apud Probaticam piscinam (Joan. 5) irridenter respondendum? 908
 Quæst. XX. An illuminatio hominis à nativitate caeci (Joan cap. 9) à Christo facta, verum miraculum fuerit? 915
 Quæst. XXI. An resuscitatio Lazari à mortuis (Joan. cap. 4) verò fuerit miraculosa? 916
 Quæst. XXII. An inter resuscitationes mortuorum à Christo factas, et inter resuscitationes illorum, quos ethnici scriptores opere deorum suorum aut mediis naturalibus effectus narrant, partitas sit? 921
 Quæst. XXIII. Quoniam incepta et blasphemias incredulitatem contra Christum, et deponitibus in regione Gerasenorum (Marc. 5, 11, 14) permittuntur, ut gregem porcorum in mare precipitarent, effundant? 925
 Quæst. XXIV. Quid respondendum deistis, Christianum calumniantibus, quod (Math. 21, 19) hec uenient caruentem fructibus, maledicto suo areficerit, etimam (juxta Marc. 11, 13), tum tempus fierior non esset? 925
 Quæst. XXV. An Christi in monte transfiguratio tantum illusio optica fuerit, à reflexis solaribus, aut lunaris radis proveniens? 927
 Quæst. XXVI. Quid Horæ respondendum negant, ambulationem Jesu super mare (Math. cap. 14), fuisse miraculosam? 929
 Quæst. XXVII. An multiplicatio paucorum panum, atque pescium ad cibanda plura milia hominum (Math. cap. 14, v. 20, et cap. 15, v. 34), à Christo facta fuerit virtus miraculosa? 950
 Quæst. XXVIII. Quoniam apparet antilogia, aliaeque cavillationes incredulorum contra miraculum resurrectionis Christi accumulatae, dissolvantur? 952
 Quæst. XXIX. An miraculum ascensionis Christi in celum sufficiens notas creditibilatatis ad refellenda incredulorum dilectionem habeat? 954
 Sect. IV. — De morali Christi doctrina in Evangelio contenta. 952
 Quæst. I. An et quomodo increduli circa moralen Christi Domini doctrinam sibi metiunt contradicunt? *Ibid.*
 Quæst. II. An lex evangelica legem nature magis dividet, et ad gradum perfectionis, ad quem omnis humana sapientia pertingere non potuit, viam ostendat? 955
 Quæst. III. Cur Messias seu Christus tam sero in mundum venerit, ad legem nature per stiam doctrinam illustrandam, et perficiendos homines? *Ibid.*
 Quæst. IV. Quonodo illud Christi præceptum (Luc.

INDEX RERUM.

14, 26) : *Si quis venit ad me, et non odii patrem suum, et matrem, et uxorem, et filios... non potest meus esse discipulus, cum jure naturae quod amorem parentum, uxoris, et illorum prescripsit, conciliari possit?* 953
 Quest. VI. Quomodo cum tanto Christi in humano genio amore horribilis illa sententia (Math. 10, 34 et 35) : *Non veni pacem mittere, sed gladium. Veni enim separare hominem a deversis patrem suum, et filium adversus matrem suam, etc., conciliari queat?* 956
 Quest. VI. Quomodo cum injuriorum oblivione et amore inimicorum in Evangelio tantoper commendata, conciliari possit tot et tam acerbe objurgationes, quibus Christus Scribas et Phariseos exagavit? 957
 Quest. VII. An Christus, dum adulterum mulierem (Iean. cap. 8) committere peccata subduxit, recte fecerit et docerit. 958
 Quest. VIII. An Christi doctrina moralis in sequentibus artificis societati humanae et bono reipublicae opponatur? 959
 1. An subjugatio passionis seu cupiditatem, quam lex evangelica prescripsit, noceat reipublicae?
 2. An manuostendit, humilitas et patientia christiana bellicam fortitudinem defendenda reipublicae necessariam enervet?
 3. An praeceptum Christi (Math. 5, 59 et seqq.), ut accepta iniuria offendienti dimittatur, bono reipublicae contrarium sit?
 4. An despicio dicitur in Evangelio plurimum commendata, negotiacionem reipublicae tam utili vel necessariam destruit, aut ex alio capite vituperandus sit? 959-966
 Quest. IX. Utrum ethica veterum philosophorum sapientia cum morali doctrina Iesu Christi aquiranda sit? 967
 Quest. X. Utrum Christus moralis doctrinam suam ex philosophia Grecorum, Socratis, Platonis, etc., hauserit? 967
 Quest. XI. An apud Esseos iam ante Christum in usum quotidianum deductum fuerit, quidquid perfectio in moral doctrina Christi continetur? 968
 Quest. XII. An hodiernorum (uti sese appellant) philosophorum doctrina evangelice doctrinam aquiranda, aut omnino preferenda sit? 970
 Sect. V. De antiquis apparenter talibus, et pluribus aliis difficultibus, in Evangelio occurrentibus? 970
 Caput I. De antiquis apparentibus. *Ibid.*

Antilog. I. S. Mattheus (cap. 1, v. 17) ait : *Omnis itaque generationes ab Abraham usque ad David, generationes quatuordecim; et ab David usque ad transmigrationem Babylonis, generationes quatuordecim; et ab transmigratione Babylonis usque ad Christum, generationes quatuordecim.* Et tamen in prima et secunda tessaradecada tantum terdecies repetit verbum *geniti*, adeoque tantum tridecim generationes in singulis barum durum scierimus enumerari. Nonne, inquit increduli, hoc est stibemeti possit contradicere? *Ibid.*

Antilog. II. An Mattheus (cap. 1, v. 8) dicens, Joram autem genuit Oziam, non contradicit libro I Paralip. 3, 11 et 12, ubi inter Joram et Oziam tres generationes (nempe Ochozias, Joas, et Amasis) interponuntur? 972

Antilog. III. An Mattheus non contradicit Lucas (cap. 3, 25 et seqq.), dum quindecim generationes plures à Davide usque ad Christum enumerant, quā sint apud Mattheum? 975

Antilog. IV. An non datur alia multiplex contradictione inter genealogiam Christi, quam Mattheus (cap. 1), et Iacobus, quam Lucas (cap. 5) textus? 974

Antilog. V. An Lucas (cap. 3, v. 35 et 36, in genealogia Christi inter Araphax et Sale potens medium Caiman, non contradicit textus hebreo, et Vulgate nostra latine, in quibus Caiman omnino

INDEX RERUM.

omititur, nec intermedium inter Araphax et Sale ponitur? 976
 Antilog. VI. Quomodo Lucas (cap. 2, v. 2) dicere potest, Christianum natum esse sub praeside Syria Cyriano, cum tamen ex historia certum sit, sibi tempus Christi nascentis, non Cyriano, sed Saturninum, et post hunc Quintilium Varum fuisse Iudeae presides? 977
 Antilog. VII. Quomodo Matthaeus (cap. 1 v. 25 et 25) testari potest, Iesum natum esse ex Virgine, quem iusta Christianos etiam post partum Virgo permanesse dicitur, cum tamen alii (Math. 12, 47. Et Math. 15, 56) Christus habuisse fratres et sorores dicitur? 978
 Antilog. VIII. Quomodo historia evangelica de stellā magis in Oriente visa, et de infante Herodis cum historiā Josephi Judei, aliterque prefatarum scriptorum conciliari potest, apud quos de utroque illo tam extraordinario et publico facto aliquid silentium est? 984
 Antilog. IX. An historia evangelica de stellā à magis in Oriente visa non invita varia astronomicā contraria, dubia, et incredibilis? *Ibid.*
 Antilog. X. An Mattheus (cap. 2, v. 15, 16) narrans Christi fugam in Egyptum, non contradicit Lucas (cap. 2, v. 39 et 40), qui post fintam purificatioνis Mariae historiam statim subiungit redditum sacre familiæ in Nazareth, et incrementum pueri Jesu in sapientia, etc.? 985
 Antilog. XI. An Iohannes (cap. 5, v. 22) dicens : *Iesus baptizabat, non sibi metijs contradicit, dum (cap. 4, v. 2) de Iesu ait : Non baptizabat, sed discipuli eius.* Dein ad quid tunc baptismus, cūm ē ante mortem Christi vii causando gratiam ex meritis Christi redemptori, nondum habuerit? 984
 Antilog. XII. An non est contradic̄tio, dum Christus Math. 5, 32, illum aterme *genēthū ignis reum declarat, qui proximum suum appellat fratrum; cūm tamen ipsemet (Math. 25, 17) scribas et Phariseos appellat *stolidos et excazos*?* 985
 Antilog. XIII. An Christus (Math. 11, 14) de Joanne Bapt. dicens : *Ipsa est Elias, non contradic̄t ipsi Joanni Bapt., qui (Joan. 1, 21) sacerdotibus et levitis cum interrogantibus : Quid ergo? Elias es tu?* respondit : *Non ego.* *Ibid.*
 Antilog. XIV. Quomodo Iohannes Bapt., qui optimè scīt, se esse precursorem Domini, et Iesum esse verum Messiam, tamen (Math. 11, 2 et 5) salvā veracitatem sua priuato duos de discipulis suis mittere ad Christum, ut eum interrogent, num ipse est Messias, an verò aūsū sit expectandus? 986
 Antilog. XV. An dies extremi iudicii Filiū Dei naturali potest esse oculis, prout tamen ipsemet (Marc. 15, 32) testatur? *Ibid.*
 Antilog. XVI. An Mattheus (cap. 10, v. 10) dicens, Christum prohibuisse discipulis suis *calcearentia gestare, aut possidere virginem*, non contradicit Marco (cap. 6, v. 8 et 9) assertori, Christum voluisse eos esse *calceato sandalia, et gestare virginem?* 987
 Antilog. XVII. An Mattheus (cap. 10, v. 9), Marcus (cap. 6, v. 8), et Lucas (cap. 9, v. 5) dicens, Christum prohibuisse Apostolis, ne marsumpus aut pecunias deferant, non contradicunt Iohanni (cap. 12, v. 6) narranti, *Judas Iscariotem... habuisse loculos, quod interpres aūt, volente Christo factum fuisse?* 988
 Antilog. XVIII. An Mattheus (cap. 27, v. 44), et Marcus (cap. 15, v. 22) dicens, quid latrones, qui cum Christo crucifixi erant, convicta in Christum effuderint, non contradicunt Luce, qui (c. 25, v. 59) id solium de uno ex illis Ieronibus assertit? 988
 Antilog. XIX. An Evangeliste sibi non contradicunt circa potum Christo in monte Calvarie oblatum, dum unus dicit, *fuisse vinum, alias acetum;* item Marcus (cap. 15, v. 25) id Jesum hunc potum non accepisse, Iohannes (cap. 19, v. 30) vero ait, cumdem accepisse; Iohannes (cap. 19, v. 30) vero ait, cum-

1188

1189

dem accepisse, etc.? 989
 Antilog. XX. An Marcus (cap. 15, v. 25) dicens, Iesum *horā tertią, id est, iuxta nostrum computum horā nonā matutinali mortuum esse, non contradic̄t Iohanni, qui (cap. 19, v. 14) sit, Jesum circa horam quasi sextam, id est, circa meridiem expirasse?* 991
 Antilog. XXI. An Lucas (cap. ultim., v. 30 et 31) dicens, Christum prope Bethaniam, nempe in monte Oliveti, ascendisse in celum, non contradic̄t Mattheo (cap. ultim., v. 16) attestanti discipulis Christum ultimō vidisse in monte Galilee? 992
 Cap. II. De reliquis difficultatibus, in Evangelio occurrentibus. 994
 Quest. I. An Evangelista vera loquuntur, dum ex veteri Testamento prophetas citant, que vel non esse ad rem, vel nulli in veteri Testamento repurari, vel pro uno Propheta nominare alium, auctoritate? *Ibid.*
 Quest. II. An verisimile sit tempore Christi in terra ambulantis tot energumenos in Iudea datos fuisse, quod ab Evangelistis narratur? 2. Vel, si dati sunt, vere fuisse a demone obsessos, et non potius morbo epilepsie aut insaniae, vel melancholia, ita, etc., affictos? 996
 Quest. III. An verisimile sit, quod quidam Iudei, qui Apostolos in die Pentecostes peregrinari singulis locis audiverant, irridentes (Actor. 2, 15) dixerint *Quia musto pleni sunt isti; cūm tamen in Pentecoste, quo apud Iudeos in tempus nostro mensi moe respondens incidit, nullum adhuc mustum detur, sed vestis primō florent?* 1026
 Quest. IV. Quomodo illud (Actor. 3, 21) : *Portet carnem suscipere Christum* (hoc est, suscepitum retinetus) usque in tempora restitutions omnium, concordet cum apparitione Christi D. Pauli facta (Actor. 9, 5), aut cum apparitionibus Christi aliis sanctis hominibus in terra faciliis iam ante diem iudicii extremitate in mundi, quo omnia restituentur? 1027
 Quest. V. An regnum et christiane charitati conformatum factum Petri (Actor. cap. 5) adversus *Ananiam*, virum ceteroqui probum, et *Saphiram* eius uxorem, quos eām de causa morte punivit, quod ex agri venditi pretio aliquam partem absque presciptu suo retinerint? 1028
 Quest. VI. Quomodo *Gamaliel* (Actor. 5, 36) tumulatus in *Theodō excitatus narrare poterit; cūm tamen, teste Josepho (l. 20 Antiq. Judaic. c. 2), *Theras* dum primum post multos annos ab habitu illo *Gamaliel's* sermone tumulatum excitaverit?* 1029
 Quest. VII. Quomodo id, quod (Actor. 7, 2) dicitur : *Deus... apparet Abrāhe, cūm esset in Mesopotamia, prīnquam moratur in Charan, concordet cum versu 4, loc. cit. ubi dicitur quod Abramus ex terra Chaldaeorum exierit?* 1030
 Quest. VIII. Quomodo S. Stephanus (Actor. 7, 5), dicens : *Ei non dedit (Deus Abrahamo) hereditatem in eā (h. e., in terra Chanaan) nec possessum patet, concordet cum Genesio (cap. 25, v. 17 et 18), ubi narratur quod Abramus in possessionem datus sit ager Ephron cum speluncā duplicit, pro pretio quadrangularum siclorum?* *Ibid.*
 Quest. IX. Quoniam sensu (Actor. 12, 8) Angelus ad Petrum in carcere dixerit : *Calceat te caligas tuas; cūm tamen nemo caligas calceare solet?* *Ibid.*
 Quest. X. Quomodo illud (Actor. 12, 17) : *Nuntiate Jacobo, concubetur cum 2, ubi dicitur, Jacobum fuisse occisum gladio?* 1051
 Quest. XI. An Paulus (Actor. 16, 5) Timotheum licet circumcederit, etiam si Apostoli (Actor. 16) pleno concilio definierint, legem circumcisionis non obligare gentes ad Christum conversas? *Ibid.*
 Quest. XII. Quomodo sine contradictione de Paulo (Actor. 18, 18) dici possit : *Qui sibi totonderat in Cenchrī caput; habebat enim votum, nempe nazareum; cūm tamen ita votu obligatis prohibitus fuerit, tondere caput, sicut et vinum bibere?* 1052
 Quest. XIII. An auctor de la Philosophie de l'Histoire recte dicit, à D. Paulo (Actor. 17, 28) Aratum poetam ethnici vocari Prophetam? *Ibid.*
 Quest. XIV. Quomodo illud (Actor. 19, 9 et 10) : *Segregavit (Paulus) discipulos, quotidianis disputationes in schola tyrannū cuiusdam; hoc autem factum est per biennium, concubari possit cum alio Scriptura loco (Actor. 20, 51), ubi innotetur, id factum esse per triennium?* 1053
 Quest. XV. An nou sit paradoxum et absurdum quod

INDEX RERUM.

1190

Deus ab homine offensus, loco satisfactionis petierit passionem et mortem Christi, hoc est, ut ab hominibus (nempe à Iudeis et gentilibus) contemneretur et crucifigeretur? 1019
 Quest. ultima. Quid demum ex omnibus in hac lucubratione contra incredulos dictis concludendum sit? 1020
 PARIS OCTAVA. ACTA APOSTOLORUM ET EPISTOLE. D. PAULI
 Seccio I.—De Actis Apostolorum. 1021
 Questio I. Utrum Acta Apostolorum sint liber canonici et divinae auctoritatis? 1023
 Quest. II. Quomodo veritas ascensionis Christi in coram (Actor. 4, 9), et descensus Spiritus S. in die Pentecostes super Apostolos, prout (Actor. cap. 2) legitur contra incredulos ostendit possit? 1024
 Quest. III. An verisimile sit, quod quidam Iudei, qui Apostolos in die Pentecostes peregrinari singulis locis audiverant, irridentes (Actor. 2, 15) dixerint *Quia musto pleni sunt isti; cūm tamen in Pentecoste, quo apud Iudeos in tempus nostro mensi moe respondens incidit, nullum adhuc mustum detur, sed vestis primō florent?* 1026
 Quest. IV. Quomodo illud (Actor. 3, 21) : *Portet carnem suscipere Christum* (hoc est, suscepitum retinetus) usque in tempora restitutions omnium, concordet cum apparitione Christi D. Pauli facta (Actor. 9, 5), aut cum apparitionibus Christi aliis sanctis hominibus in terra faciliis iam ante diem iudicii extremitate in mundi, quo omnia restituentur? 1027
 Quest. V. An regnum et christiane charitati conformatum factum Petri (Actor. cap. 5) adversus *Ananiam*, virum ceteroqui probum, et *Saphiram* eius uxorem, quos eām de causa morte punivit, quod ex agri venditi pretio aliquam partem absque presciptu suo retinerint? 1028
 Quest. VI. Quomodo *Gamaliel* (Actor. 5, 36) tumulatus in *Theodō excitatus narrare poterit; cūm tamen, teste Josepho (l. 20 Antiq. Judaic. c. 2), *Theras* dum primum post multos annos ab habitu illo *Gamaliel's* sermone tumulatum excitaverit?* 1029
 Quest. VII. Quomodo id, quod (Actor. 7, 2) dicitur : *Deus... apparet Abrāhe, cūm esset in Mesopotamia, prīnquam moratur in Charan, concordet cum versu 4, loc. cit. ubi dicitur quod Abramus ex terra Chaldaeorum exierit?* 1030
 Quest. VIII. Quomodo S. Stephanus (Actor. 7, 5), dicens : *Ei non dedit (Deus Abrahamo) hereditatem in eā (h. e., in terra Chanaan) nec possessum patet, concordet cum Genesio (cap. 25, v. 17 et 18), ubi narratur quod Abramus in possessionem datus sit ager Ephron cum speluncā duplicit, pro pretio quadrangularum siclorum?* *Ibid.*
 Quest. IX. Quoniam sensu (Actor. 12, 8) Angelus ad Petrum in carcere dixerit : *Calceat te caligas tuas; cūm tamen nemo caligas calceare solet?* *Ibid.*
 Quest. X. Quomodo illud (Actor. 12, 17) : *Nuntiate Jacobo, concubetur cum 2, ubi dicitur, Jacobum fuisse occisum gladio?* 1051
 Quest. XI. An Paulus (Actor. 16, 5) Timotheum licet circumcederit, etiam si Apostoli (Actor. 16) pleno concilio definierint, legem circumcisionis non obligare gentes ad Christum conversas? *Ibid.*
 Quest. XII. Quomodo sine contradictione de Paulo (Actor. 18, 18) dici possit : *Qui sibi totonderat in Cenchrī caput; habebat enim votum, nempe nazareum; cūm tamen ita votu obligatis prohibitus fuerit, tondere caput, sicut et vinum bibere?* 1052
 Quest. XIII. An auctor de la Philosophie de l'Histoire recte dicit, à D. Paulo (Actor. 17, 28) Aratum poetam ethnici vocari Prophetam? *Ibid.*
 Quest. XIV. Quomodo illud (Actor. 19, 9 et 10) : *Segregavit (Paulus) discipulos, quotidianis disputationes in schola tyrannū cuiusdam; hoc autem factum est per biennium, concubari possit cum alio Scriptura loco (Actor. 20, 51), ubi innotetur, id factum esse per triennium?* 1053
 Quest. XV. An nou sit paradoxum et absurdum quod

narrantur, increduli merito cocludant, Paulum et Apostolos ex humano timore idolatrie non resisteret? 1054

Quest. XVI. Quomodo illud Pauli effatum (Act. 20, 22): *Alligatus spiritu* (id est, à Spiritu S. impulso), *vnde in Jerusalem, cum illis verbis* (Actor. 21, 4): *Discipuli per Spiritum dicebant Paulo, ne ascenderet Ierosolynam, conciliari possit?* 1055

Quest. XVII. Quis sit ille Evangelista, Philippus nomine, de quo (Actor. 21, 8) dicitur: *Et intrantes dumnum Philippi Evangelista, qui erat unus de septem, mensibus apud eum, aut un prater quatuor Evangelistas datur aliis?* 1056

Quest. XVIII. An apud Romanos tribunus cohortis, prout (Actor. 21, 51) legitur, datus fuerit? Ibid.

Quest. XIX. An S. Paulus falsiloquio aut mendaciter arguendis sit, quid (Actor. 22, 25) se civem romanum esse dixerit? Ibid.

Quest. XX. An S. Paulus alterius cujusdam mendacii arguendis sit, quod (Actor. 25, 5) dixerit: *Nesciebam... quia princeps est sacerdotium, et nempe, cui in faciem maledixit idem Apostoli?* 1057

Quest. XXI. Quomodo illud (Actor. 25, 15): *Agric平 rex et Bernice descendenter Cesareum ad salutandum Festum, veritati consentient; cum Herodes Agric平 rex prieante (Actor. 12, 25) percursum fecerit ab Angelo, et consumptus a veribus exparverit?* 1058

Quest. XXII. Quomodo intelligendum sit illud, quod Paulus (Actor. 27, 55) dicit, ois qui erant in navi, metu consternatos ait: *Quarā decimā die hodiē expectantes ignis percurrentes, nihil accipientes. An fuit possibile, aut an credibile est, quid quatuordecim diebus nihil cibi sumperisset?* Ibid.

Quest. II. — De Epistola S. Pauli. Ibid.

Caput I. — De Epistola ad Romanos. 1059

Questio I. An (ex Epist. ad Roman. 1, 21), aut aliunde probari possit, quid ethnici philosophi, vel alli gentiles duci solius rationis naturalis absque religione revelata ad eternam salutem pervenerint, aut pervenire possint? Ibid.

Quest. II. Quomodo sequentes textus concilientur, dum (ad Rom. 5, 20) dicunt: *Ex operibus legis non justificatur animi coro domino. Ei (ad Rom. 24): Si Abraham ex operibus justificatus est, habet gloriam, sed non apud deum. At (in Epist. S. Jacob. 2, 21) dicitur: Abraham non ex operibus justificatus est? Ei (ibid. 24): Quoniam ex operibus justificatur homo. An non in his locis Jacobus contradicit Apostolo Pauli?* 1045

Quest. III. Quomodo illud (ad Rom. 4, 18) de Abraham dicitur: *Contra spem in spem creditit, ut feret pater multarum gentium, explicandum sit? si enim credidi in spem, quomodo contra spem?* Ibid.

Quest. IV. Quomodo intelligendum illud (ad Roman. 7, 7): *Peccatum non cognovi, nisi per legem, nempe Mosiacam; an ergo haec legem nemo peccavit? Numquid (ad Rom. 2, 12) haec verba: *Quicumque sine lege peccaverit, sine lege peribit, clarē indicant, jam an legem data esse peccata?* Ibid.*

Quest. V. Quomodo illud (ad Rom. 8, 16): *Iste Spiritus testimonium reddit spiritui nostro, quid sumus filii dei.* Item illud (ibid. 38) Pauli dictum: *Certus sum quia neque mors, neque vita... poterit nos separare à charitate dei,* concordet cum illo (Ecclesiasticus 9, 4): *Nescit homo, utrum amore un odio dignus sit. Item cum illo (1 Cor. 9, 27): *Castigo corpus meum... ne forte, cum alius predicatorum ipse reprobus officier.**

Nonne hi duo posteriores textus negant, hominem esse certum de sua salute et predestinatione, quod duoi priores asserunt? 1044

Quest. VI. Quomodo illa verba (ad Rom. 8, 26): *Inse Spiritus postulat pro nobis, genitivus innarrabilis, intelligenda sint, aut quomodo Spiritus S. verus Deus postulet et genet?* 1045

Quest. VII. Quomodo illud (ad Rom. 10, 11): *Omnis, qui credit in illum, non confundetur, intelligendum;*

clūn tamen demones confundantur, etiam ipsi quaque (juxta effatum Jacobi cap. 2, v. 19) credant et contremiscant? pag. 47. Ibid.

Quest. VIII. Quomodo illud (ad Rom. 12, 19): *Non vosmetipso defendentes, charissimi, sed date locum irae, convenient cum alio Pauli effato (2 Timoti. 4, 16) dicentis, se defendisse seipsum. Ibid.*

Quest. IX. An illud (ad Rom. 12, 20): *Carbons iugis concreas super caput (subhinetile, inimici tui), cordel cum illo (Ecclesiastici 8, 15): Non incendas carbonis peccatorum, arguens eos. An hi duo texti sibi consentiant?* Ibid.

Quest. X. Quomodo illud (ad Rom. 14, 25): *Omnis, quod non est ex fide, peccatum est, differat à propositione 25 Bonā à Sede apostolica dominata, et asserente, omnia opera infidelium esse peccata?* 1046

Cap. II. — De Epistola 1 et 2 ad Corinthios. Ibid.

Quest. I. Quomodo illud (1 Cor. 4, 17) Pauli dicens: *Non nesci me Christus baptizare, cum verbis Christi (Matth. ult. v. 19) ad Apostolos dicentis: Doceamus omnes gentes, baptizantes eos, etc., concordet?* Ibid.

Quest. II. Quomodo illud Pauli effatum (1 Cor. 5, 8): *Qui... plantat et qui rigat, unum sunt, cum alio ejusdem effato (ibid. v. 6): Ego plantans, Apollos rigans, concordet? An Paulus et Apollos sunt unus aut unum?* 1047

Quest. III. Quomodo illud Pauli effatum (1 Cor. 7, 1): *Bonum est honesti, mulierem non tangere, cum illis Dei verbis (Genes. 2, 18): Non est bonum hominem esse solum, consentiant?* Ibid.

Quest. IV. Quomodo illud (1 Cor. 10, 8): *Omnis Israelite transumes per mare Rubrum in Moysi baptizati sunt in nube et in mari, concordet cum illo (Exod. 14, 22): Ingressi sunt filii Israel per medium siccis maris.* Quomodo hi baptizati sunt, si sic permaneant sicut et ego, conciliandi sunt cum aliis ejusdem verbis (1 Cor. 9, 5): *Numquid non habemus potestatem mulierem sororem circumducendi? An haec verba non inuunt, Panthaea habuisse uxorem?* Ibid.

Quest. V. Quomodo illud (1 Cor. 10, 2): *Omnis Israelite transumes per mare Rubrum in Moysi baptizati sunt in nube et in mari, concordet cum illo (Exod. 14, 22): Ingressi sunt filii Israel per medium siccis maris.* Quomodo hi baptizati sunt, si sic vadunt transuersit. 1048

Quest. VI. Quomodo effatum Pauli (1 Cor. 10, 4): *Pera etrat Christus, conveniat cum effato ipsius Servatoris ad Petrum (Matth. 16, 18) dicentis: *Ei ego dico tibi, quia tu es Petras, h. c., petra?* 1049*

Quest. VII. Quomodo illud (1 Cor. 10, 14): *Omnis quod vobis opponitur (etsi illud immutabile fuerit) manducate, concordet cum illo Apostolorum decreto (Actor. 15, 29): *Visum est Spiritui S. et nobis... ut abstineatis nos ab immutatis similitudinibus?* Ibid.*

Quest. VIII. Quomodo illud (1 Cor. 10, 35): *Per omnia omnia placo, conveniat cum illis Pauli verbis (ad Galat. 1, 10): *Sed adhuc hominibus placuerat, Christi seruus non esset.* Ibid.*

Quest. IX. Quomodo intelligendum illud (ad Rom. 14, 14): *Vir quidem si nonum nutrit, ignoramus est illi; cum tamen Samson (Jude. 16, 17), et omnes Nazareni (Num. 6, 5) comedant lambidatur nimirum?* 1050

Quest. X. Quomodo illud Pauli (1 Cor. 15, 7) *charitas omnia credit, conveniat cum verbis (Ecli. 19, 4): Qui cito credit, levis est corde?* Ibid.

Quest. XI. Quomodo illud (1 Cor. 14, 51): *Potestis enim omnes per singulos prophetare, concordet cum illis verbis (1 Cor. 14, 20): Numquid omnes propheta? numquid omnes doctores?* Ibid.

Quest. XII. Quomodo expounderet sint illa verba (1 Cor. 15, 20): *Nunc autem Christus resurrexit à mortuis, primiti dormientium, seu primus resurgentium; cum tamen iam in morte Christi ante hujus resurrectionem (Matth. 27, 52) monumenta aperta sint: et multa corpora sanctorum, qui dormierant, surrexerint?* Ibid.

Quest. XIII. An bona sit illa Pauli argumentatio (1 Cor. 15, 29): *Alioquin quid facient, qui baptizantur*

pro mortuis, si omnia mortui non resurgent? Et quid hoc loce intelligatur per baptismum pro mortuis? 1051

Quest. XIV. Quem sensum habeant verba illa (1 Cor. 15, 31): *Omnies resurgent, sed non omnes immutabuntur. Numquid omnium, seu electorum, seu reproborum corpora mutabuntur in perpetuo duratura?* Ibid.

Quest. XV. Quomodo illa Pauli verba (2 Cor. 1, 8): *In Asia... supra modum gravata sumus supra virtutem, ita ut taderet nos etiam vires, convenienti cum alio ejusdem effato (1 Cor. 10, 15): Fidelis Deus, qui non patietur vos tentari supra id quod potestis?* Ibid.

Quest. XVI. Quomodo illa Pauli (2 Cor. 11, 4): *Si (pseudo apostolus) alium Christianum praeditum, quem non praedicavimus; aut alium spiritum accipimus, quem non recepimus, et alium Evangelium, quem non recepisti, recte patremini, cum alio Pauli dicti (ad Galat. 1, 8): Licit... Angelus de celo evançelizet vos præterquam quod evançelizamus vobis, anathema sit, concordet?* Ibid.

Quest. XVII. Quomodo haec Pauli verba (2 Cor. 11, 18): *Quoniam multi gloriantur secundum carnem, et ego glorior; cum effato ejusdem Apostoli (ad Galat. 6, 14): Misi autem ab his gloriari, nisi in cruce Domini nostri Iesu Christi, concordet?* 1052

Quest. XVIII. Quomodo illa Pauli sit illud tertium colorem, in quod Paulus (2 Cor. 12, 2, v. 2) raptus fuisset dictum? Ibid.

Quest. XIX. Quomodo illud (2 Cor. 15, 7): *Oramus, ut vos, quod bonum est, faciatis; nos autem, ut reprobri sumus, cum illis Apostolis verbis (1 Cor. 9, v. 27): Castigo corpus meum, non forte, ciascunus predecaverim, inisse reprobus efficiar, conciliandum sit?* 1053

Cap. IV. — De Epistolis ad Timothicum, ad Titum et ad Philemonem. Ibid.

Quest. XIX. Quomodo illud (1 Timoth. 1, 9): *Lex justa non est posita, congruit cum verbis (ad Rom. 15, v. 5): Subsist estote non solum propter trax, sed etiam propter conscientiam?* Quomodo istus potest esse liber a lege, et obligatus habet? Ibid.

Quest. II. Quem sensum habet illud (1 Timoth. 2, v. 14): *Adam non est seductus; cum tamea ab Eva fuerit seductus?* 1054

Quest. III. Quomodo illud (1 Timoth. 2, 11): *Docere autem mulieres non permittit, concordet cum verbis Apostoli (ad Titum 2, 5): Anus similiter in habitu sancto... bene docentes, etc.?* Ibid.

Quest. IV. Quomodo illud (1 Tim. 4, 5): *Abstinere à cibis, quod Deus creavit, doctrina est demoniorum, conciliari possit cum decreto Apostolorum (Actor. 13, 28): Visum est Spiritui S. et nobis, nihil ultra imponebo vobis (i.e., gentibus ad Christum conversis) quam ut abstineatis vos ab immolatis simulacrorum, et sanguine, et profanatio?* Ibid.

Quest. V. Quomodo illa Pauli verba (1 Timoth. 5, v. 14): *Volo juniores (vidua) nubere, concordent cum his (1 Cor. 9, v. 7): Volo omnes nos esse sicut me ipsum, nempe servare virginitatem?* 1055

Quest. VI. An ex hoc Pauli effato (ad Titum 1, 14): *Omnia mundula mundis; coniugatis autem et infidelibus nihil est mundum, sequatur, quod juxta doctrinam Pauli omnia infidelium opera sint peccata?* Ibid.

Quest. VII. Quomodo versimile redatur, quod Paulus Epistolam ad Philemonem ex divina inspiratione scripsit; cum ea privatum negotium, nempe ad proligi servi (Omesini) commendationem pertinet? Ibid.

Cap. V. — De Epistola ad Hebreos. 1056

Quest. I. An D. Paulus Apostolus sit auctor Epistole ad Hebreos? Ibid.

Quest. II. Quia lingua Epistola ad Hebreos originaliter scripta sit? 1070

Quest. III. An Epistola ad Hebreos sit canonica? 1075

Quest. IV. Quomodo verba illa (ad Hebr. 5, v. 7) de Christo scripta: *Qui... preces... cum clamore valido et lacrymis offensus (in Olivete et pendens in cruce), exauditus est pro sua reverentia, conciliari possit cum illis Christi verbis (Matth. 27, 46): Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me?* 1087

Quest. V. Quis fuerit Melchisedech, de quo (ad Hebr. 7, 5) dicitur, quod fuerit sine patre, sine matre, sine genealogia, neque initium dicerum, neque finem vite habens? Ibid.

Quest. VI. Quomodo verba (ad Hebr. 15, 11): *Quo-*

rum animalium infertur sanguis pro peccato in Sancta per pontificem, horum corpora crenulant extra castra, cum verbis (Lev. 7, 6) : *Omnis masculus de sacerdotali genere in loco sancto vescetur his carnibus, quia Sanctum sanctorum est, concilianda sint?* 1088
PARS NONA. SEPTEM EPIS. CATHOL. ET APOCALYPsis.
Sectio I. De septem Epistolis catholicis. 1089
Caput I. — De Epistola B. Jacobi. Ibid.
Scopus, argumentum, auctor hujus Epistole. Ibid.
Quaestio I. An et qualis Jacobus sit prefectus in Hispanias? 1091
Quaest. II. An hec Epistola sicut canonica? 1092
Objecitum I. Ex Eusebio, S. Hieronymo et silentio plurimum veterum.
2. Ex antilogiis apparentibus.
3. Ex textu illo : *Quicunque totam legem servaverit, offendat autem in uno, factus est omnium reus.* Jac. 2, 16. 1093-1097
Cap. II. — De duabus Epistolis B. Petri Apostoli. 1097
Argumentum Epistole utriusque.
Quaestio I. An Epistola 1. B. Petri est canonica? Ibid.
Quaest. II. De sensu textus : *Huius, qui in concere erant, spiritibus vendens predicavit, etc.*, 1 Petr. 5, 19 et 20. Ibid.
Quaest. III. De sensu verborum : *Salutat vos Ecclesia, que est in Babylonie.* 1 Petr. 5, 12. 1098
Quaest. IV. An epistola secunda B. Petri est canonica?
Quis auctor?
Difficilissima, ex diversitate stylis.
2. Ex defectu acceptationis omnium Ecclesiarum :
3. Ex circumstantia temporis, ut vult Grotius:
4. Et quæ Syri veteres eam in canone suo non habebant. 1099-1101
Quaest. V. De sensu verborum : *Cadit autem, qui nunc sunt, et terra eodem verbo repositi sunt, igni reservati in diei iudicii.* 2 Petr. 3, 7. Ibid.
Cap. III. — De tribus Epistolis B. Joan. Apostoli. 1102
§ 4. De Epistola B. Joannis Apostoli prima. Ibid.
Quaest. I. Cur mandatum dilectionis proximi haec epistola cap. 2, 7, vocat vetus? Ibid.
Quaest. II. Quomodo Christus est propitiatio pro peccatis etiam illorum, qui ante insim jam moriri erant, et quorum plurimi erant dannati? Ibid.
Quaest. III. De sensu verborum 1. Joan. 2, 18 : *Anti-christi sunt multi.* An Joannes non contradicit Paulo, invenimus, Antichristus esse unicum? 2 Thes. 2, 3 et 8. 1103
Quaest. IV. Vindictio periocha illa 1. Joan. 5, 7 : *Tres sunt qui testimonium dant in celo, Pater, Verbum et Spiritus sanctus.* 1104
§ 2. Epistola 2 S. Joannis. Ibid.
Quaest. I. Quis sensu dicitur 2. Joan. 10 : *Nolite recipere eum (hereticum) in domum?* Ibid.
Quaest. II. Dominus, ad quam scribit S. Joannes, vocatur ELECTA. Quomodo coheret, quod postea eidem dicit v. 15 : *Salutari te filii sororis tue ELECTE?* 1105
§ 3. Epistola 3 S. Joannis. Ibid.
Quaestio unica. Quis est SENIOR ille, de quo dicitur versus primo : *Senior Caio charissimo?* Ibid.
Cap. IV. — Epistola S. Jude. Ibid.
Quaestio I. Quomodo v. 5, dicitur : *Iesus populum de terra Egypti salvans?* cum primum 1457 anni postea natus sit? 1106
Quaest. II. V. 9, dicitur : *Cum Michael Archangelus cum diabolo disputans altercavetur de Moysi corpore, non est assus inferre iudicium blasphemie, etc.* quo sensu hec intelligenda? Ibid.
Sect. II. De Apocalypsi. 1107
Cap. I. — Argumentum et obscuritas Apocalypses. Ibid.
Quaestio I. An hic liber recte vocatur Apocalypsis? 1108
Quaest. II. Cur est scriptus tanta obscuritate?
1. Assimilantur ejus rei cause septem.
2. Refutantur increduli, querentes ad quid serviat liber tam obscurus.
3. Indicantur adhuc aliae septem cause obscuritatis

communes tam Apocalypsi, quam alias libris divis. 1108-1113
Quest. III. De argumento Apocalypses. Cur eius explicatio nobis facilior quam interpretibus antiquis? Cur putabant illi veteres tam vicinum mundi finem? 1113
Quest. IV. An saltem nobis mundi finis proponimus est? Quandiu durabit? 1114
Cap. II. — Error Chiliasmorum. Antilogiae apparentes Apocalypses. 1117
Quest. I. An Chilias habent fundamentum in Apocalypsi? 1117
1. Chiliasmum due sunt classes.
2. Male exponunt caput Apocalypses vigesimum.
3. Ejus sensus genuinus indicatur, et ostenditur deceptio. 1117-1119
Quest. II. An Apocalypsis habet Antilogias? Habet tantum apparentes. Tales sunt:
1. Apoc. 4, 7 et 8, dicitur : *Animal primum simile leoni, secundum simile vitæ... Singula habet alias suas; contra dictum apud Ezechielim 1, 6.*
2. Apoc. 4, indicuntur predicta animalia loquuntur; dicitur genus accipitisse librum, et reserasse; dicitur aquila clamasse modo humano; dicuntur stellæ, ecclides de celo; dicitur stellæ data clavis abyssi, que omnia videntur absoluere.
3. Joannes videtur sibi contradicere, Cap. 8, v. 5 et 4, dicit : *Nemo poterat resistere libro;* cum versu primo dictum se vidisse eum scriptum intus et foris.
4. Apoc. 5, 12, dicitur : *Aquæ, qui oculis est, dicens accipere divinitatem,* cum eam Christus jam à primo instanti nativitatis haberet.
5. Apoc. 7, 4, dum recensentur omnes tribus Israel, omissa est tribus Dan.
6. Aliibi dicitur (Apoc. 11, 19) : *Apertum esse in celo templum Dei;* aliibi (Apoc. 21, 22) non esse templum in celo.
7. Apoc. 20, 1, dicitur visa in celo *Mulier clamans,* et crucifixus partus doloribus; cum e. 21, v. 4, legatur: *In celo neque clamor, neque dolor erit ultra.*
8. Apoc. 15, 8, Christus dicitur occidus ab origine mundi.
9. Apoc. 20, 1, 2, Satanas dicitur ligatus et clausus in abysso, ut non seducat gentes; contra 1 Petr. 5, 8, dicitur, circuere, quadrans quem devoret.
10. Apoc. 20, 11, dicitur: *Fugit terra et celum,* etc.; contra Ecclesiastes, cap. 1, v. 4, dicit: *Terra autem in eternum stat.*
11. Apoc. 20, 14, dicitur: *Inferna et mors missi sunt in stagnum ignis;* atque hoc stagnum ignis est in inferno.
12. Apoc. 21, 16, dicitur: *Longitudi, et altitudi, et latitudi ejus (Hierosolymæ celestis) æquilia sunt;* postea v. 17, dici videtur contrarium. 1119-1123
Cap. III. — De auctore Apocalypses, de libro Vita, de numero salvandorum, etc. 1123
Questio I. An libri hujus auctor est S. Joannes Apostolus? Respondetur affirmativè. Nec obstat
1. Quod olim quidam de hoc dubitaverint.
2. Quod stylus sit nonnulli diversus.
3. Quod alias S. Joanni non fuerit usitata propriæ nominis commemoratione. 1123-1127
Quest. II. An hic liber est canonicus?
1. Marcionites Apocalypsim habent pro Scriptura non canonica.
2. Etiam quidam Catholicæ de hoc olim dubitabant.
3. Indubitate nunc tenetur, et tenenda est pro Scripturâ canonica.
4. Argumenta in oppositum nullam habent vim. 1127-1129
Quest. III. Quid est liber Vitæ? Quid in eo scribi ex eo deleri?
1. Liber Vitæ est ipsa Dei positio, qua scit infallibiliter et immutabiliter predestinatos à se ad vitam aeternam.
2. Non obstat, quod apud Ecclesiasticum, cap. 14, v. 15, lex Dei dicator liber Vitæ.

5. Neque quod alibi dicantur deleri posse, qui scripti sunt in libro Vitæ.
6. Quod idioma beatorum in celo, quale sit, varie sunt variiorum sententie, que referuntur hoc loco.
7. Odoratus percipiet odorem suavissimum corporum gloriosorum.
8. Etiam gustus habebit ibi suam voluptatem, etsi de hoc sensu quidam dubitant.
9. Demum et tacitus habebit multiplici ratione nullam impuritatem aut fuditate permixtam. 1144-1147
Quest. III. De aurocolis.
1. Explicatur nomen aureola et res.
2. Non omne praemium accidentale est aureola.
3. Tantum tres sunt, et cur?
4. In quo consistant, varie referuntur sententie.
5. Quavis aureola sub aliquâ consideratione habet aliquam excellentiam præ altera.
6. Simpliciter tamen eminet aureola martyris. 1147-1149
Caput ultimum. — Solvit cavillatio ultima incredulorum contra Apocalypsin et S. Scripturam universam. 1149 et seq.
Quest. unica. An in Apocalypsi, vel quovis alio S. Scriptura libro, aliquis continetur, que sunt vera secundum fidem, falsa secundum rationem?
1. Error circa hoc Petri Pomponati.
2. Nec in Apocalypsi, nec alibi in Scripturâ continetur dogma verum secundum fidem, falsum secundum rationem.
3. Proin fidelissimè etiam erravit Spinoza, dicens plurima dogmata nec umbras veri habere.
4. Similiter errant qui dicunt non debere philosophum ullo modo attendere ad fidem vel revelationem.
5. Aliud tam est esse supra, aliud contra rationem. Revelata possunt esse supra, non contra rationem.
6. Increduli turpiter errant, cum dicunt quod est supra rationem, co ipso iam esse et contra rationem;
7. Aut salem non esse conforme rationi;
8. Aut illum imprudenter agere qui credit quod non capit.
9. Quid responderit S. Bernardus Abelardo, volenti mysteria fidei per solam rationem explicare?

